

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 131/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vladimírom Fraňom, LL.M., advokátom, Haškova 18, Nové Mesto nad Váhom, proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 1Tdo/48/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom najvyššieho súdu v konaní o dovolaní sťažovateľa. Najvyššiemu súdu navrhuje prikázať konať bez zbytočných prieťahov v dovolacom konaní, žiada priznanie finančného zadosťučinenia 5 000 eur a náhrady trov konania.

II.

Skutkové východiská a argumentácia sťažovateľa

2. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 1. júna 2021 bol sťažovateľ uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) a ods. 3 Trestného zákona, z pokračovacieho prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. b) Trestného zákona, z pokračovacieho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Trestného zákona, z pokračovacieho prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201a Trestného zákona, zo zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona a z pokračovacieho zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1 a 3 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) a c) Trestného zákona v štádiu

prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona. Bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 14 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Sťažovateľovi bol uložený ochranný dohľad v trvaní troch rokov, ako aj sexuologické liečenie ústavnou formou.

3. Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, ktoré podľa § 319 Trestného poriadku bolo zamietnuté uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3To/40/2021 z 31. augusta 2021. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom do doručenia ústavnej sťažnosti nebolo rozhodnuté.

4. Sťažovateľ uviedol, že až po takmer 14 mesiacoch nečinnosti podaním z 10. januára 2024 najvyšší súd zaslal sťažovateľovi na vedomie vyjadrenie prokuratúry k ním podanému dovolaniu. Dané vyjadrenie bolo najvyššiemu súdu doručené už 25. novembra 2022. Dlhodobou nečinnosťou najvyššieho súdu preto došlo k porušeniu práv sťažovateľa.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

6. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 76/03, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017). Samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (obdobne III. ÚS 127/03, IV. ÚS 221/04).

7. Z lustrácie ústavného súdu vyplýva, že súdny spis bol najvyššiemu súdu doručený 15. júla 2022. Dovolanie sťažovateľa bolo odmietnuté uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1Tdo/48/2022 z 24. januára 2024. Dňa 1. marca 2024 bol súdny spis doručený Mestskému súdu Bratislava I, na ktorý vzhľadom na viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa) prešiel s účinnosťou od 1. júna 2023 výkon súdnictva v trestnoprávných veciach aj z okresného súdu.

8. Pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd už v minulosti odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných priesťahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

9. Podľa názoru ústavného súdu doba dovolacieho konania (skoro 20 mesiacov) je na hranici ústavnej akceptovateľnosti, pričom iba od predloženia veci okresným súdom mohol najvyšší súd ovplyvňovať jeho priebeh. Preto nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľa zo strany najvyššieho súdu, ktorá by zodpovedala ústavne relevantnému porušeniu v bode 1 uvedených práv.

10. Z uvedených dôvodov, vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

11. Ústavný súd zaznamenal, že ústavná sťažnosť bola spísaná advokátom, ale v zmysle § 39 ods. 4 zákona o ústavnom súde mala obsahový nedostatok spočívajúci v tom, že v rámci petitu ústavnej sťažnosti nebola uvedená spisová značka, pod ktorou sa vedie konanie pred najvyšším súdom. Z hľadiska náležitostí návrhu na začatie konania ide o odstrániteľný nedostatok, ktorý možno napraviť výzvou sťažovateľovi na doplnenie petitu ústavnej sťažnosti v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Z dôvodu efektívnosti a hospodárnosti konania s prihliadnutím na skutočnosť, že identifikácia dovolacieho konania najvyššieho súdu vyplynula z príloh pripojených k ústavnej sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku ústavný súd už ale nevyzýval na odstránenie uvedeného obsahového nedostatku petitu ústavnej sťažnosti.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. marca 2024

Robert Šorl
predseda senátu